

Lourdes Beneria

ECONOMISTA

>> Una eminència en economia del desenvolupament i la investigació

De Boí. Catedràtica emèrita de la Universitat de Cornell (Nova York), parla avui de consumisme i l'home econòmic a les XI Activitats d'Humanitats (19.30 h, sala del comú d'Escaldes).

“La Terra s'està rebel·lant, hem d'aturar el consumisme”

Els estats també hi juguen un paper essencial.

A veure si els acords de París i Marràqueix tiren endavant, perquè hi ha la dimensió de què es produeix i com, amb quines matèries primeres... En parlem des d'Estocolm (1972) quan l'ONU va començar a llançar el problema del medi ambient a nivell global.

Per què costa tant que aquests acords tirin endavant?

De vegades hi ha conflictes entre els països del nord i el sud: els del sud recorden que els problemes ambientals els van iniciar els països rics, i per tant es queixen que els més pobres n'han de pagar les conseqüències. Però alhora molts d'ells s'han industrialitzat i contaminen. La qüestió és com repartir els costos i els esforços.

Aquesta tendència al consumisme s'ha disparat en poc temps.

Històricament, sobretot a final del segle XX. Keynes, als anys 30 va calcular que al segle XXI arribaríem a un nivell de consum satisfactori i hauríem resolt els problemes econòmics.

Consumeixo, llavors existeixo: és el resum del nostre dia a dia? [riu] Sembla que sigui aquesta realitat però crec que més o menys tots tenim crítiques al consumisme, sobretot amb la crisi ecològica.

Amb la crisi econòmica hem re-dimensionat el nostre consum? Potser una mica. Entenem el problema, però quan arriba la pràctica és més complicat. No fem prou a nivell personal i a nivell més ampli, ja tenim uns hàbits.

Per què creu que el consum no decau, doncs?

Primer, per la que sembla la insaciabilitat humana. També hi ha la publicitat, entre altres. S'està fent un esforç global, i a nivell local se'n fa, però encara és insuficient.

I no ha estat així.

No. No es va adonar que la tendència seria al desenvolupament, d'una mena d'insaciabilitat que sembla que mai no en tinguem prou. Hem arribat a uns nivells de consum que no podia preveure.

Haver tocat fons per la crisi serà la consciència més gran?

En la qüestió psicològica potser sí, malgrat que no ha canviat gran cosa. Però la Terra ja no pot més i s'està queixant molt. El resultat és el canvi climàtic, l'escalfament, el desordre climàtic, la desertificació, l'increment dels nivells dels mars, els oceans estan malalts per la brutícia i desapareixen espècies... La Terra s'està rebel·lant i cal trobar una solució.

Ha viscut 20 anys als Estats Units. Com veu l'era Trump?

Fatal, em sembla molt preocupant. La majoria als Estats Units no és com Trump, i tampoc va tenir la majoria de vots, però va ser escollit pel sistema electoral. No sé què en sortirà, suposo que seran quatre anys molt complicats.

Els seus amics i companys de feina d'allà com ho viuen?

La gent està resistint. La universitat on era jo i moltes altres, i també ciutats grans, s'han convertit en llocs santuari: no deixen entrar la policia perquè no pugui detenir ningú. Però Trump els ha amenaçat que no els aprovarà cap subsidi federal. Veurem què passarà.